

[Continuare din numărul trecut]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

În 1880, în China Interioară erau 70 de stațiuni misionare, fiecare cu mai mulți lucrători, iar cu ceva înainte de moartea lui Hudson Taylor erau 205 misiuni cu 849 de misionari din Anglia și 125.000 de lucrători voluntari chinezi pentru vestirea Evangheliei.

În anul 1900, o sectă păgână a boxerilor a convins pe împărăteasa Chinei să dea ordin pentru omorârea tuturor străinilor, mai ales a misionarilor.

Sediile misiunilor și bisericile au fost arse, iar vreo 200 de misionari au fost martirizați prin decapitare.

Pe acea vreme, Hudson era plecat din China în Elveția pentru refacerea sănătății.

În 1905, la 73 de ani, Hudson Taylor s-a reîntors în China și a vizitat stațiunile misionare.

El a văzut cu ochii săi groaznicele ravagii săvârșite de boxeri.

Apoi a mers la Chian-Sha, în provincia de nord Hunan.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA

9 – 12

18 – 20

JOI

18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

Aceasta a fost ultima provincie deschisă pentru lucrarea Evangheliei.

Acolo a vorbit poporului. Era însoțit de fiul și nora sa.

În seara de 3 iunie 1905, pe neașteptate, Hudson Taylor a fost chemat la odihnă în veșnicie.

Dumnezeu își cheamă lucrătorii la odihnă, dar își duce lucrarea mai departe prin alți voluntari.

Dr. Fred Barlow, în cartea sa : „Profiles in Evangelism”, 1976, spune că :

Hudson Taylor a fost omul care a învățat să miște oamenii prin Dumnezeu. [Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

ANUL XII, NR. 558 I 19 IULIE 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Dar Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău
din țara Egiptului încoace.

Tu cunoști că nu este alt Dumnezeu
afară de Mine și nu este alt Mântuitor
afară de Mine” [OSEA 13 : 4]

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?

Editorial. Există un Paradis ?

„Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu Mine în Paradis [N.r. **Rai** în traducerea Cornilescu] !” (Luca 23 : 43)

Pe sectorul de cale ferată de la Grossheringen-Rudolstadt (Thüringen), după stația Jena urmează „stația Paradis”.

Pe acolo a călătorit într-o sâmbătă a anului 1900, un cuplu vizibil aparținând unei clase sociale mai înalte.

Doamna s-a întins obosită pe tapițerie, a luat ziarul căilor ferate aruncat în cupeu, pentru a-și alunga plictiseala prin citirea multelor anunțuri de hoteluri și magazine.

Numai un soldat era cu ei în același compartiment, care știa ceva mai bun pentru a înviora inima și a captiva gândurile.

El i-a dat doamnei o broșură, care purta titlul : „**Aproape salvat**”. Era povestea unei tinere actrițe, care a înțeles chemarea lui Isus, dar a rămas, totuși, pe căile lumii.

De această povestire era legat cu multă dragoste, îndemnul de a căuta în Isus mântuirea deplină și eternă, ca să nu se spună în veșnicie :

„Era cât pe-aici să fii salvat, ai fost aproape de ușa spre Paradis, spre slava lui Dumnezeu, dar n-ai intrat; acum este prea târziu, ești pierdut !”

Doamna a citit broșura de la început până la sfârșit și i-a întins-o bărbatului ei, care a citit-o și el, dar a arătat deslușit că el nu este de acord cu conținutul. Puțin după aceea trenul a oprit, conductorii au strigat :

„Paradis ! Paradis !” Doamna i-a spus soțului ei : „Paradis ? Doar nu vrem să ajungem acolo !”

Era un răspuns limpede la chemarea lui Isus, care tocmai ajunsese la conștiința ei prin acea broșură.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Domnul a invitat-o acolo unde ar fi așteptat-o bucurie veșnică.

Dar „Doar nu vrem să ajungem acolo !”

Paiele uscate ale reclamelor comerciale din ziarul căilor ferate, a plăcut mai mult inimii ei, decât cuvântul despre dragostea veșnică a Fiului lui Dumnezeu.

Ea I-a răspuns cu „Nu” lui Isus cel răstignit. Să fi fost ultimul răspuns ?

Domnul ciocănește mai de multe ori decât o dată. El are minunate căi de dragoste și răbdare cu oamenii !

Există un Paradis ?

„Paradis” este la origine un cuvânt persan și înseamnă o grădină mare, fermecătoare.

Paradisul în care au fost așezați de către Dumnezeu Adam și Eva, Scriptura o numește grădina Eden.

Acolo unde n-a existat nici suferință, nici boală, nici moarte, unde grija și osteneala, unde durerea și lacrimile au fost musafiri necunoscuți, acolo este patria neamului omenesc.

Și patria ta este acolo ; de aceea cauți mereu fericire, bucurie, desfătare, pace, pentru că provii din Paradis.

Lucrul acesta este atât de adânc săpat în natura umană, încât aproape toate religiile păgâne așează în fața ochilor Paradisul, care nu este de găsit pe pământ, ca țintă veșnică a vieții.

Dar cum îl descriu ele ? Mahomed, falsul profet, le zugrăvește mahomedanilor Paradisul ca pe o grădină umbroasă, unde femei fermecătoare îl înconjoară și îl servesc pe bărbat.

La înaintașii noștri germani, Paradisul se chema Walhalla ; dar acolo ajungeau numai cei căzuți pe câmpul de luptă.

Walhalla, așa erau instruiți, era o

sală imensă, cu o poartă de intrare înaltă până la cer și 540 de porți laterale, acoperișul făcut din scuturi și cozi de lance.

În fiecare dimineață eroii ieșeau la luptă crâncenă unii împotriva altora, dar la prânz rănilor erau vindecate, apoi mergeau la masă, unde se bea meth din cornuri mari de băut și se povesteau fapte vitejești.

Prietene, nu râde asupra acestor închipuiri ale eroilor - ei erau prostiți, dar se interesau, totuși, de veșnicie ; ei nu erau atât de nebuni ca mulți creștini de nume, care disprețuiesc veșnicia și caută pe pământ un paradis în : plăcerea vieții, onoare, admirația oamenilor, bogăție, cunoaștere sau chiar în slujirea păcatului, beție și plăcere.

Același șarpe care i-a înșelat pe Adam și Eva, răpindu-le Paradisul, i-a înșelat pe toți aceștia.

În toate acele lucruri nu-i de găsit nici un paradis ; pământul rodește spini și mărăcini, este un pământ al sudorii, al lacrimilor și al morții de când a intrat păcatul, căci : **moartea este plata păcatului.**

Cuvântul „**Țărână ești și în țărână te vei întoarce**” a făcut din pământ un cimitir.

Dar în toată osteneala, nevoia și deșertăciunea acestei vieți, un lucru rămâne viu în inima omului : dorul după Paradis.

Uneori ne gândim, când vedem un castel minunat sub cerul albastru, înconjurat de grădini înflorite, în spate munți foarte înalți, sub acoperiș oameni deștepți care privesc prietenos.

„O, să locuiești aici, acesta trebuie să fie Paradisul !”

Nu, prietene, este numai aparență

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

– dacă vrei să găsești Paradisul, trebuie să-L găsești pe Isus însăși, dragostea lui Dumnezeu !

Cine-L are și-L cunoaște cu adevărat pe Isus, acela are Paradisul deja aici, pe pământ, fie că locuiește în palatul regal sau în cea mai neînsemnată colibă, fie că-și îndeplinește sănătos datoria zilnică sau că zace pe patul de boală în spital, fie că-i bogat sau sărac, locul lui este la inima dragostei veșnice, pe care nu i-l poate răpi nimeni.

Timpul grăbit și moartea îl duc acolo unde îl așteaptă Isus.

Se povestește despre un spaniol, care a fost încarcerat și condamnat la moarte din cauza credinței lui, că a scrijelit în geamul carcerii cuvintele :

El dorado yo he trovato ! Aceasta înseamnă :

„Am găsit țara dorită a fericirii, Paradisul !” Ai putea să declari și tu lucrul acesta ? Acolo unde intră numai **Isus, El aduce Paradisul în inimă : pacea lui Dumnezeu.**

Dacă întrebi : „Cum se petrece aceasta ?” atunci ascultă : se scurseseră deja milenii, milioane și miliarde de oameni trăiseră pe pământ și căutaseră fericirea și nu găsiseră Paradisul.

Atunci a venit o clipă minunată. Afară, în fața porții Ierusalimului, o mulțime fără număr se îngrămădea agitându-se în jurul a trei cruci înalte, ridicate pe dealul Golgota.

Pe crucea din mijloc atârna Isus, Fiul lui Dumnezeu, încununat cu spini, lepădat de oameni, părăsit de Dumnezeu, împovărat cu păcatul lumii.

În dreapta și în stânga Lui doi tâlhari, împovărați cu blestemul propriei lor vini.

Batjocură și dispreț răsuna din

mulțimea de bogați și săraci care se agita, în sus spre Isus, chiar și tâlharul răstignit în stânga Lui era de acord cu mulțimea.

Dar cel din dreapta L-a omagiat pe Fiul lui Dumnezeu : **„Amintește-Ți de mine, Doamne, când vei veni în Împărăția Ta !”**

Fiul lui Dumnezeu a răspuns acestui bărbat împovărat de vină, cu viața pierdută :

„Adevărat îți spun, astăzi vei fi cu mine în Paradis !” O, fericită minune !

Primul care urma să găsească intrarea, era un răufăcător încărcat cu vină și ocară, care nu mai putea face nimic spre a îndrepta ceva din multele delictelor sale. Viața lui se terminase, membrele lui erau pironite pe cruce.

Ce ar fi putut face ? Nimic. El stătea cu vina lui la vedere înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, în pragul veșniciei, - totuși, a putut să facă un lucru : el L-a omagiat pe Fiul lui Dumnezeu, pe care Îl lepădase toată lumea ; el a căutat mântuire la Acela care este Împăciuitorul păcătoșilor pierduți. Aceasta a fost de ajuns ...

Pavel spunea : **„Aș dori să mă mut și să fiu împreună cu Hristos !”**

Aceasta este ținta, dorul și nădejdea tuturor celor care Îi aparțin.

Vrei să fii acolo ?

O, nu spune ca acea femeie : „Doar nu vrem să ajungem acolo !”

Vino numai ca tâlharul de pe cruce, cu vina ta, cu rușinea ta, cu povara vieții tale pierdute, omagiază-L pe Isus și vei avea parte și de acest „astăzi !”, vei găsi la inima lui Isus Paradisul, pe care în lume l-ai căutat zadarnic.

[Continuarea în numărul următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]